

sætningsafgiftsloven; men naar Luksusmomentet fik Udtryk i denne, mente vi ogsaa, det vilde være en Selvfølge, at det Provenu, Omsætningsafgiften gav, kom Kommunerne til gode, og efter samme Regler som dem, man fastsatte i den almindelige Afgiftslov.

Denne Betragtning delte man sikkert i alle de forskellige Partier indenfor Udvalget, og havde man ikke haft den Overbevisning, at dette vilde ske, vilde man sikkert have forhøjet Afgifterne i Afgiftsloven saaledes, at de kom til at svare til de samlede Vejudgifter til Udbedring af det Slid, som Automobileerne foraarsager. Thi man kan ikke komme bort fra, at under Udvalgsbehandlingen af denne Motorafgiftslov blev det konstateret for os, at Sognekommunernes samlede Vejudgifter i det sidste Aar var steget overordentlig stærkt, langt ud over det, man havde paaregnet efter det Resultat, som man var kommet til i den Kommission, der har været nedsat til at undersøge disse Forhold. Det blev dokumenteret for os, at disse Udgifter var steget saaledes, at man maatte regne med, at der skulde en Motorafgift af ca. 28 Millioner til til at dække dette Slid, i Modsætning til de 21,5 Mill. Kr., som man fra Kommissionens Side var kommet til. Derfor vil netop dette Beløb af Motoromsætningsafgiften være tilstrækkeligt til at udfylde dette Hul, som den højtærede Finansminister ogsaa udtalte i sin Forelæggelsestale.

Nu er Uoverensstemmelsen i vort Parti altsaa denne, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard og den Del af Partiet, der følger ham, vil ikke binde denne Motoromsætningsafgift til Kommunerne til Dækning af Vejsliddet, og man anfører, at man ved jo ikke, hvad denne nye Motorafgift vil give. Jeg vil indrømme, at man kan ikke bestemt udtale sig om dette, thi det afhænger simpelt hen af, i hvor stor Udstrækning Motorkøretøjerne bliver anvendt; vil de blive anvendt i mindre Udstrækning, vil Benzinafgiften blive mindre og hele Provenuet af denne Afgift vil blive mindre. Men i den Grad usikker overfor, hvad den vil give, som det synes det ærede Medlem Hr. Korsgaard er, tror jeg dog ikke, man behøver at være. Det kan selvfølgelig variere op og ned nogle Procent, men i det store og hele tror jeg, at de Beregninger, der var foretaget ved Lovforslagets Vedtagelse i det høje Folketing, var af den Beskaffenhed, at de nok skal vise sig at holde Stik.

Derfor nærer jeg for min Part ikke nogen Art af Betænkelighed ved at følge den højtærede Minister i det Forslag, som her foreligger paa Tingets Bord. Jeg nærer ingen

Betænkelighed ved denne Lov, som jeg tillader mig at kalde for en Motorlov, saa kan andre mene om denne Lov, hvad de vil, jeg siger, det er en Motorlov, for den vedrører i allerhøjeste Grad hele vor Motorkørsel herhjemme og maa regnes for en af de meget store Hindringer, der er bygget op for denne Motortrafiks Omsigriben. Jeg kan slet ikke indse, hvorfor man ikke skulde kunne baandlægge denne Afgift sammen med selve Motorafgiften. Og ved at gøre det vil man opnaa netop det, som jeg ønsker og tilstræber, at man skulde opnaa i Tidens Løb, at faa nærværende Lov indbygget i den anden Motorafgiftslov. Der er i Virkeligheden ikke nogen Grund til at have to Afgiftslove, det var tilstrækkeligt at have een, og jeg kan ikke se, med hvilken Ret man skulde opretholde denne særlige Lov om en Omsætningsafgift.

Denne Lov, hvis Historie vil være alle ærede Medlemmer bekendt, var oprindeligen en ren Valutaforanstaltning og en Lov, for hvis Bortfald nu jeg vilde have stemt, dersom man i den Afgiftslov, vi lige har behandlet her i Folketinget, havde faaet sat Afgiften op til en Højde, som svarede til den Udgift, Vejsliddet gennem vore Motorkøretøjer forvoldte. Det er kun, fordi jeg mener, at der ikke er opnaaet Dækning for dette Vejslid, at jeg kan være med til at stemme for denne Lovs fortsatte Bestaaen, men kun under den Forudsætning, at der, som den højtærede Minister har foreslaaet, kommer til at staa i Loven, at Afgiften ifølge denne Lov tilfalder Kommunerne og fordeles efter samme Regler som i Afgiftsloven.

I dette mit Synspunkt er der adskillige af mine Partifæller, der følger mig. Jeg har ikke villet undlade at gøre opmærksom paa dette. Der er en principiel Forskel i det ærede Medlem Hr. Korsgaards og min Opfattelse, men det kan ikke nytte at lægge Skjul paa denne Kendsgerning, thi den kommer selv sagt frem alligevel.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget, som det er fremsat af den højtærede Finansminister, og skal kun henstille til den højtærede Minister at vise sig endnu mere imødekommende overfor danske Karosserifabrikker, end den højtærede Minister har været i selve Forslaget. Jeg kunde godt tænke mig, at man i Stedet for $\frac{1}{5}$ skrev $\frac{1}{10}$. Jeg tror, man derved vilde gavne det danske Erhverv, Sadelmagere og Karetmagere og andre, der er beskæftiget i denne Branche, i betydelig Grad. Der vil komme et betydeligt Arbejde i Gang, og ikke nok med det,